

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

1.	<i>Institucja odpowiedzialna za wdrożenie dyrektywy</i>	
	Ministerstwo Klimatu	
2.	<i>Akt prawny, na mocy którego wdrażane są przepisy dyrektywy</i>	
	Ustawa z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 264)	
3.	Treść przepisu projektu ustawy wykraczający poza implementację prawa UE	Uzasadnienie wprowadzenia
1	2	3
	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 264 i 284) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) uchyla się pkt 1,</p> <p>2) uchyla się rozdział 2;</p> <p>3) w art. 8 uchyla się ust. 9 i 10;</p>	<p>Mając na względzie potrzebę uniknięcia podwójnej regulacji, konieczne jest uchylenie części krajowych przepisów ustawowych dotyczących obowiązków w zakresie sporządzania krajowych planów, w związku z faktem, iż obowiązki te zostały określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Dokument pt. „Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030”, zwany dalej „KPEiK”, przedstawia założenia i cele oraz polityki i działania na rzecz realizacji 5 wymiarów <i>unii energetycznej</i> w tym m. in. w zakresie efektywności energetycznej. Zawarta tam jest sprawozdawczość dotycząca efektywności, OZE oraz poziomu emisyjności, które dotychczas były przekazywane do Komisji</p>

		oddzielnymi sprawozdaniami.
2) w art. 2 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) rozpoczęcie prac zmierzających do realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej – całość działań zmierzających bezpośrednio do realizacji inwestycji mających na celu realizację przedsięwzięcia lub przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, z wyłączeniem czynności przygotowawczych, mających na celu jedynie określenie stopnia wykonalności lub opłacalności inwestycji, takich jak zakup gruntu lub uzyskanie potrzebnych zezwoleń.”;		Proponowane uzupełnienie słowniczka pojęć związane jest z propozycją uregulowania kwestii badania przez Prezesa URE tzw. „efektu zachęty”. Podkreślenia wymaga, iż w obecnym stanie prawnym działania Prezesa URE dotyczące odmowy wydania świadectwa efektywności energetycznej z powodu rozpoczęcia prac przed złożeniem wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej opierają się jedynie na Wytycznych Komisji Europejskiej. W związku z powyższym, niezbędne jest uzupełnienie treści ustawy o stosowną podstawę prawną, jednoznacznie regulującą tę kwestię.
3) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Zobowiązanie wynikające z umowy o poprawie efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 1, nie wpływa na poziom państwowego długu publicznego oraz deficyt sektora finansów publicznych w sytuacji, gdy jednostka sektora publicznego nie ponosi większego ryzyka dotyczącego realizacji przedsięwzięcia opisanego w umowie oraz większego ryzyka dostępności lub ryzyka niedostatecznego popytu w porównaniu do podmiotu, z którym zawiera umowę, z uwzględnieniem wpływu na to ryzyko czynników takich jak gwarancje i finansowanie oraz alokacja aktywów po zakończeniu trwania umowy.		Uzasadnieniem wprowadzonej zmiany jest potrzeba sprecyzowania w jakich sytuacjach umowy o poprawę efektywności energetycznej, zwanymi dalej „umowami EPC”, nie mają wpływu na zwiększenie poziomu długu publicznego. Wątpliwości w tym zakresie w dalszym ciągu stanowią jedną z kluczowych barier stosowania umów EPC w sektorze publicznym, zwłaszcza na poziomie lokalnym. Obowiązek promowania umów EPC w sektorze publicznym wynika z art. 18 dyrektywy

<p>4. Do zakresu ryzyka, o którym mowa w ust. 3, oraz sposobu jego uwzględniania mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 18a ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 711).”;</p> <p>4) w art. 12 :</p> <p>a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, do dnia 31 lipca każdego roku, sprawozdanie z realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wymienionych w art. 19 ust. 1 za poprzedni rok kalendarzowy.”,</p> <p>b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:</p> <p>„7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6, obejmuje informacje o:</p> <p>1) sumarycznej wysokości środków przeznaczonych na realizację przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w danym roku oraz</p>	<p>2018/2002/UE. Stanowi on m.in., że państwa członkowskie wspierają rynek usług energetycznych w stosownych przypadkach, ułatwiają należyte funkcjonowanie rynku usług energetycznych poprzez podejmowanie w razie konieczności działań w celu usunięcia barier regulacyjnych i pozaregulacyjnych, które utrudniają korzystanie z umów o poprawę efektywności energetycznej. Komisja Europejska przy ocenie wdrożenia art. 18 ww. dyrektywy wielokrotnie zwracała uwagę, że w Polsce istnieje wiele barier regulacyjnych, które należy usunąć i niezbędna jest silniejsza promocji umów EPC w sektorze publicznym. Rozwiązana w powyższym przepisie kwestia wpływu umowy EPC na dług publiczny jest jedną z takich barier.</p> <p>Projektowana ustawa w stosunku do treści zawartej w obowiązującej ustawie doprecyzowuje, że w sprawozdaniu powinna znaleźć się sumarycznie ujęta wysokość środków przeznaczonych na realizację przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w danym roku oraz wysokość oszczędności energii finalnej uzyskanej w wyniku realizacji takich przedsięwzięć, w podziale na rodzaje przedsięwzięć wraz z określeniem wysokości środków przeznaczonych na realizację każdego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej oraz planowanych</p>
--	---

<p>oszczędności energii finalnej uzyskanej w wyniku realizacji takich przedsięwzięć, w podziale na rodzaje przedsięwzięć;</p> <p>2) wysokości środków przeznaczonych na realizację każdego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej oraz planowanych oszczędnościach energii finalnej dla tego przedsięwzięcia;</p> <p>3) uzyskanych oraz planowanych do uzyskania oszczędnościach energii finalnej dla każdego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.”;</p> <p>5) w art. 20:</p> <p>a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) planującego rozpoczęcie prac mających na celu realizację przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, albo”;</p> <p>b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) oznaczenie terminu rozpoczęcia oraz zakończenia prac związanych z realizacją przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej;”;</p> <p>c) w ust. 4 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:</p> <p>„5) wskazanie, czy na przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w pkt 1 i 2, został złożony przez podmiot, u którego będzie realizowane przedsięwzięcie lub</p>	<p>oszczędnościach energii finalnej dla tego przedsięwzięcia.</p> <p>Uzasadnieniem wprowadzonej zmiany jest fakt, że w przypadku wniosku składanego przez podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 20 ust. 3 pkt 2, oświadczenie powinien składać zarówno podmiot upoważniony, jak i podmiot, u którego będzie realizowana inwestycja. W takim przypadku dane na potrzeby wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej są przygotowywane przez obydwie podmioty (tj. podmiot upoważniony oraz podmiot, u którego będzie przeprowadzone przedsięwzięcie). W związku z powyższym w odniesieniu do wielu wymaganych danych podmiot upoważniony musi opierać się na zewnętrznych</p>
--	--

<p>podmiot przez niego upoważniony, inny wniosek o wydanie świadectwa efektywności energetycznej.”,</p> <p>d) w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „oświadczenie następującej treści: ” zastępuje się wyrazami „oświadczenie podpisane przez wnioskodawcę, o którym mowa w ust. 3, oraz podmiot, u którego będzie realizowane przedsięwzięcie, następującej treści:”;</p> <p>6) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Wartość świadectwa efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, dla przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej oraz wartość oszczędności energii finalnej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 dla przedsięwzięcia lub przedsięwzięć zrealizowanych u odbiorcy końcowego, w wyniku których uzyskuje się oszczędność energii pierwotnej, ustala się z uwzględnieniem współczynników sprawności procesów przetwarzania energii pierwotnej w energię finalną.”;</p>	<p>informacjach, a zatem nie ma żadnej realnej możliwości ich zweryfikowania. W takim przypadku złożone oświadczenie tylko jednego z dwóch podmiotów, nie odzwierciedla w pełni rzeczywistego ciężaru odpowiedzialności za dane umieszczone we wniosku i opiera się jedynie na danych przekazanych przez inny niezależny podmiot, na rzetelność których osoba podpisująca oświadczenie nie ma żadnego realnego wpływu. W kontekście przepisów prawa karnego, które dla stwierdzenia popełnienia przestępstwa złożenia fałszywego oświadczenia z 233 § 6 ustawy – Kodeks karny wymaga udowodnienia winy takiej osoby - przewidziana sankcja jest nieskuteczna. Dlatego też zaproponowano nowe brzmienie pkt 5 w ust. 2.</p> <p>Zmiana w art. 21 ust. 2 ma na celu umożliwienie zgłaszania jako oszczędności przedsięwzięć realizowanych u odbiorców końcowych nieujętych w katalogu określonym w art. w art. 19 ust. 1 ustawy obowiązującej i w obwieszczeniu Ministra Energii, w wyniku których uzyskuje się oszczędność paliw.</p>
---	---

<p>7) w art. 22 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, sprawozdanie z realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wymienionych w art. 19 ust. 1, które zawiera informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbie wydanych świadectw efektywności energetycznej; 2) wartości umorzonych świadectw efektywności energetycznej; 3) wymiar oszczędności energii finalnej uzyskanej z przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, dla wydanych oraz umorzonych świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w pkt 1 i 2.”;<p>8) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p><p>„2. Nie sporządza się audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, dla przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie</p>	<p>Minister Klimatu jako organ właściwy zobowiązany na gruncie przepisów europejskich do realizacji celów w obszarze efektywności energetycznej otrzymuje informacje o realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, w szczególności o ich liczbie, wartości umorzonych świadectw oraz wymiarze oszczędności energii finalnej uzyskanej z przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej.</p>
---	--

<p>efektywności energetycznej, których realizacja została zakończona, a planowana do zaoszczędzenia ilość energii finalnej nie uległa zmianie po zweryfikowaniu uzyskanych oszczędności energii finalnej, jeżeli dla tego przedsięwzięcia lub tych przedsięwzięć zaplanowano osiągnięcie oszczędności energii finalnej w ilości nieprzekraczającej równowartości 100 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku.”;</p>	<p>W związku z tym, że oszczędność energii uzyskana w wyniku zrealizowania przedsięwzięcia niejednokrotnie różni się od ilości oszczędności energii planowanej do uzyskania na etapie składania wniosku, zaproponowano uzupełnienie treści przepisów poprzez wskazanie, że w odniesieniu do przedsięwzięć w wyniku których uzyskuje się oszczędności energii finalnej w ilości mniejszej niż 100 toe nie ma obowiązku dołączania do zawiadomienia o zakończeniu realizacji przedsięwzięcia audytu „powykonawczego” o ile oszczędność energii planowana na etapie składania wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej i oszczędność energii uzyskana w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia są tożsame.</p> <p>Informacje dotyczące przeprowadzonych działań mających na celu wzrost efektywności energetycznej podejmowanych przez różne organy publiczne i podmioty prywatne stanowią istotne źródło wiedzy na temat funkcjonowania systemu certyfikatów efektywności energetycznej. Projektowana zmiana w ustawie ma na celu uporządkowanie obowiązku w zakresie agregacji i dostarczania istotnych danych, które po odpowiedniej obróbce statystycznej i analizie powinny służyć</p>
---	---

<p>9) w art. 24:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Po zweryfikowaniu uzyskanych oszczędności energii finalnej z zakończonego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej podmiot, o którym mowa w art. 23 ust. 1, zawiadamia Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej. Do zawiadomienia należy dołączyć:</p> <p>1) audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli jest wymagany;</p> <p>2) oświadczenie podpisane przez wnioskodawcę, o którym mowa w art. 20 ust. 3, oraz podmiot, u którego zrealizowano przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej, następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że zakończono przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej i uzyskano</p>	<p>m.in. do monitorowania działania systemu.</p> <p>Proponowana zmiana związana jest z przewidzianą w obowiązującej ustawie procedurą weryfikacji ilości zaoszczędzonej energii, która nie zapewnia realnej kontroli nad prawidłowością sporządzonych audytów efektywności energetycznej dołączonych do wniosków o wydanie świadectw efektywności energetycznej. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy podmiot, któremu wydano świadectwo efektywności energetycznej zawiadamia Prezesa URE o zakończeniu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w terminie 45 dni od zakończenia jego realizacji. Jednocześnie do zawiadomienia należy dołączyć audyt efektywności energetycznej potwierdzający uzyskanie planowanej oszczędności. W związku z powyższym, zaproponowano zmianę polegającą na przesłance zweryfikowania</p>
--	---

<p>oszczędność energii finalnej w ilości określonej w świadectwie efektywności energetycznej w rozumieniu przepisów o efektywności energetycznej.”; oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;</p> <p>3) dokument potwierdzający zakończenie przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej;</p> <p>4) dokument potwierdzający rozpoczęcie prac związanych z realizacją przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, w szczególności umowę z wykonawcą robót lub zamówienie urządzeń.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku uzyskania oszczędności energii finalnej z zakończonego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej w wysokości innej niż określona w wydanym świadectwie efektywności energetycznej podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o zmianę świadectwa efektywności energetycznej dotyczącą ilości energii finalnej określonej w wydanym świadectwie efektywności energetycznej, zgodnie z dołączonym audytem efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Prezes URE odmawia w drodze decyzji przekazania informacji, o której mowa w ust. 2, jeżeli rozpoczęcie prac związanych z realizacją przedsięwzięcia</p>	<p>uzyskanych oszczędności. W zależności od rodzaju przedsięwzięcia, wnioskodawca będzie mógł niezwłocznie (w przypadku audytów uproszczonych) przystąpić do realizacji audytu powykonawczego, natomiast w przypadku audytów przygotowywanych w oparciu o dane pomiarowe wnioskodawca będzie mógł przystąpić do jego przygotowania po uzyskaniu rzeczywistych danych odzwierciedlających charakter i cykl produkcji. Proponowana zmiana w pkt 3 i 4 dodatkowych dokumentów służy weryfikacji, czy przedsięwzięcie rzeczywiście zostało zrealizowane oraz zakończone, a także, kiedy nastąpiło rozpoczęcie prac w kontekście spełnienia „efektu zachęty”. Dodanie ust. 1a w art. 24 umożliwi wnioskodawcy skorygowanie złożonego wniosku o wydanie świadectwa efektywności oraz umożliwi wydanie przez Prezesa URE nowego świadectwa, w przypadku gdy z przeprowadzonego audytu powykonawczego, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy wynika, że planowane oszczędności energii zostały osiągnięte w innej wysokości niż deklarował wnioskodawca. Z kolei dodanie ust. 3 uzasadnione jest tym, że zgodnie z obowiązującą ustawą, możliwość weryfikacji na etapie wydawania świadectwa</p>
--	--

	<p>nastąpiło przed złożeniem wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 20 ust. 4, lub podmiot nie złożył wniosku, o którym mowa ust. 1a.”;</p>	<p>efektywności energetycznej, czy podmiot rozpoczął przedsięwzięcie dopiero po złożeniu wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej do Prezesa URE (badanie „efektu zachęty”) wynika z przedłużających się terminów rozpatrywania spraw. W przypadku terminowego wydawania świadectw podmioty składające wnioski mogą bowiem twierdzić, iż nie zawarły jeszcze stosownych umów z wykonawcami przedsięwzięć. Proponowane zapisy uregulują problemy związane z odmową przekazania wydanego świadectwa na TGE S.A. w przypadku niespełnienia „efektu zachęty” przez wnioskodawcę już po wydaniu świadectwa efektywności energetycznej, lecz jeszcze przed przekazaniem go na giełdę. Ponadto zasadne jest prawne uregulowanie kwestii odmowy zmniejszenia wartości wydanego świadectwa w przypadku, gdy weryfikacja oszczędności przeprowadzona po zakończeniu przedsięwzięcia wykazała osiągnięcie niższej oszczędności energii finalnej.</p> <p>Obowiązek zamieszczania w audycie efektywności energetycznej opisu możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności</p>
--	--	--

<p>10) w art. 25:</p> <p>a) uchyla się ust. 2,</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Audyt efektywności energetycznej może sporządzić osoba, która posiada co najmniej roczne doświadczenie w sporządzaniu audytów efektywności energetycznej, potwierdzone wydanymi przez Prezesa URE na ich podstawie świadectwami efektywności energetycznej lub co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w zakresie obsługi, eksploatacji, montażu danego</p>	<p>ekonomicznej przedsięwzięcia i możliwej do uzyskania oszczędności energii w kontekście zakresu postępowania o wydanie świadectwa wprowadził nieuzasadniony merytorycznie wymóg przeprowadzenia kompleksowej analizy technicznej oraz ekonomicznej różnych wariantów przedsięwzięcia. W praktyce zaproponowane warianty nie wnoszą nic do treści przeprowadzanych audytów, z kolei Prezes URE nie posiada także żadnych kompetencji w zakresie weryfikacji przedstawionych przez wnioskodawcę wariantów przedsięwzięcia, a ostateczna decyzja o sposobie realizacji przedsięwzięcia nie jest związana z możliwością zakwestionowania prawa do uzyskania świadectwa efektywności energetycznej.</p> <p>Zmiana w art. 25 w postaci skreślenia ust. 2 oraz dodania ust. 5, precyzuje, wymagania co do podmiotów sporządzających audyty energetyczne. Celem ww. zmiany jest profesjonalizacja firm audytorskich i samych audytów efektywności energetycznej przekazywanych do weryfikacji do Prezesa URE. Niestety w przeważającej większości</p>
--	---

<p>rodzaju obiektów, urządzeń technicznych lub instalacji objętych audytem efektywności energetycznej lub posiada stopień naukowy doktora w zakresie nauk technicznych.”;</p> <p>11) uchyla się art. 27;</p> <p>12) art. 28 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 28. 1. Podmiot, który zawiadamiając Prezesa URE o zakończeniu realizacji</p>	<p>audyty efektywności energetycznej – mające w założeniu potwierdzać zasadność danych zawartych we wnioskach – prezentują niski poziom merytoryczny, ponieważ zawierają elementarne błędy rachunkowe i metodologiczne lub nie zawierają żadnych informacji, w jaki sposób została oszacowana oszczędność energii wynikająca z planowanego przedsięwzięcia, prezentując jedynie wyniki końcowe (jest to niezgodne z przepisami wykonawczymi, dotyczącymi zakresu i sposobu sporządzania audytów efektywności energetycznej). Brak jakichkolwiek wymagań odnośnie wykształcenia oraz doświadczenia osób sporządzających audyty na potrzeby wydawania świadectw efektywności energetycznej skutkuje bowiem niskim poziomem sporządzanych audytów. W praktyce wydanie prawie każdego świadectwa wymagało korekty lub uzupełnień złożonych dokumentów, co w znaczący sposób przeciągało prowadzone postępowania oraz wydłużało kolejkę nierozpatrzonych wniosków. W związku z powyższym zasadne jest wprowadzenie niezbędnych wymogów dotyczących osób sporządzających audyty efektywności energetycznej.</p> <p>Zaproponowana zmiana treści art. 28</p>
--	--

<p>przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, dotyczących terminu rozpoczęcia prac, terminu zakończenia realizacji przedsięwzięcia lub uzyskanych oszczędności energii finalnej, nie może występować z wnioskiem o wydanie świadectwa efektywności energetycznej przez 5 lat od uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 2 oraz zobowiązany jest przedstawić do umorzenia świadectwo efektywności energetycznej na wartość nienależnie uzyskanej oszczędności energii finalnej wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego wynikającej w wydanego świadectwa efektywności energetycznej.</p> <p>2. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie występowania z wnioskiem o wydanie świadectwa efektywności energetycznej oraz wartości świadectwa nienależnie uzyskanego, które podmiot, o którym mowa w ust. 1, zobowiązany jest przedstawić do umorzenia w terminie wskazanym w decyzji.</p> <p>3. Do wykonywania obowiązku umorzenia świadectwa efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 30-32.”</p> <p>13) w art. 32 w ust. 3 wyrazy „z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1”;</p> <p>14) w art. 36 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Przedsiębiorca nie przeprowadza audytu energetycznego przedsiębiorstwa, jeżeli w roku wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, spełni warunki do</p>	<p>konsumuje treść skreślonego art. 27, z uwagi na przepis dotyczący wymierzania kar pieniężnych (art. 39 ust. 1 pkt 6 ustawy o efektywności energetycznej), który odnosi się do art. 28 ust. 1. W związku z propozycją skreślenia ust. 2 w art. 16, to w art. 32 zostało skreślone odniesienie do tego ustępu.</p> <p>Powyższe doprecyzowanie przepisów</p>
--	---

<p>uzyskania statusu mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy.”;</p> <p>15) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa jest procedurą mającą na celu przeprowadzenie szczegółowych i potwierdzonych obliczeń dotyczących proponowanych przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej oraz dostarczenie informacji o potencjalnych oszczędnościach energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;</p>	<p>uzasadnia fakt, że przedsiębiorca który spełnił w danym warunku pozwalające stwierdzić, że utraci status tzw. dużego przedsiębiorcy nie jest zobligowany do przeprowadzenia audytu energetycznego. Mając na uwadze, iż przepisy kwalifikujące tzw. dużych przedsiębiorców dotyczą spełnienia wymogów w 2 kolejnych latach obrotowych, przedsiębiorca może w następnym roku będącym już rokiem sporządzenia audytu energetycznego utracić ten status. W takim przypadku, zasadne jest zrezygnowanie z wymogu sporządzenia audytu energetycznego, gdyż przesłanki obligujące do jego sporządzenia są już nieaktualne. Natomiast w wielu przypadkach koszt przeprowadzenia takiego audytu stanowi poważny wydatek, który z różnych przyczyn (np. wydzielenie części działalności do innej spółki) może przekraczać aktualne możliwości finansowe przedsiębiorcy.</p> <p>Zmiana treści art. 37 ust. 1 wiąże się z potrzebą sprecyzowania zakresu audytu poprzez ograniczenie go tylko do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tj. bez oddziałów znajdujących się na terenie innych krajów. Celem sporządzenia tego rodzaju audytu jest</p>
--	--

<p>16) art. 38 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 38. 1. Przedsiębiorca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadamia Prezesa URE o przeprowadzonym audycie energetycznym przedsiębiorstwa, 2) o którym mowa w art. 36 ust. 2, zawiadamia Prezesa URE o przeprowadzonym audycie energetycznym przedsiębiorstwa w ramach systemu, o którym mowa w art. 36 ust. 2 <p>– w terminie 30 dni od dnia jego przeprowadzenia, lecz nie później niż do dnia 31 grudnia roku, w którym przedsiębiorca jest zobligowany do przeprowadzenia audytu energetycznego przedsiębiorstwa; do zawiadomienia należy dołączyć informację o możliwych do uzyskania oszczędnościach energii wynikających z przeprowadzonego audytu energetycznego przedsiębiorstwa.</p> <p>2. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbie przeprowadzonych audytów energetycznych przedsiębiorstwa, 2) liczbie przedsiębiorców:<ol style="list-style-type: none"> a) którzy przeprowadzili audyt energetyczny przedsiębiorstwa,	<p>bowiem oszacowanie potencjału oszczędności energii na terenie naszego kraju. Ponadto w innych krajach należących do Unii Europejskiej także funkcjonują regulacje obligujące przedsiębiorstwa do sporządzenia tego rodzaju audytu na podstawie innych przepisów wewnętrznych i według innych zasad.</p> <p>W projektowanej ustawie zaproponowano w art. 38 wprowadzenie granicznej daty, do której przedsiębiorcy są zobligowani w danym roku do zawiadomienia Prezesa URE o przeprowadzeniu audytu energetycznego, co <i>de facto</i> jednocześnie będzie przesądzać o tym, do kiedy przedsiębiorca ma obowiązek audyt przeprowadzić. Z uwagi na zaproponowaną zmianę wprowadzono również wydłużenie terminu na złożenie sprawozdania do Ministra Klimatu do dnia 31 marca roku następnego, ze względu na dużą liczbę podmiotów zobligowanych do przedłożenia zawiadomienia o przeprowadzeniu audytu energetycznego przedsiębiorstwa</p>
--	--

	<p>b) o których mowa w art. 36 ust. 2,</p> <p>3) możliwych do uzyskania oszczędnościach energii, wynikających z przeprowadzonych audytów energetycznych przedsiębiorstwa</p> <p>– z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, do dnia 31 marca roku następującego po roku, w którym przedsiębiorca, o którym mowa w art. 36 ust. 1, przesłał informację, o której mowa w ust. 1.”.</p>	
	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych</p>	<p>Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadzone w art. 2 w</p>

<p>(Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.¹⁾) w art. 21 w ust. 1 w pkt 148 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 149 w brzmieniu:</p> <p>„149) kwoty otrzymane od podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 264, 284 i ...) w wyniku realizacji programów dofinansowań, o których mowa w art. 15a tej ustawy.”.</p>	<p>postaci dodania pkt 149 w art. 21 w ust.1 uzasadnia potrzeba zwolnienia z podatku dochodowego odbiorców końcowych w zakresie uzyskanych kwot w odniesieniu do wprowadzanego w art. 1 projektu ustawy art. 15 a i 15b.</p>
<p>Art. 4. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. poz. 1560 oraz z 2019 r. poz. 2020 i 2248) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 66 w ust. 1 w pkt 4 w lit. g kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:</p> <p>„h) minister właściwy do spraw energii.”;</p> <p>2) użyte w art. 93 w ust. 6 w pkt 3 wyrazy „789 tys. zł” zastępuje się wyrazami „1 635 tys. zł.”;</p> <p>3) użyte w art. 93 w ust. 6 w pkt 4–10 wyrazy „789 tys. zł” zastępuje się wyrazami „1 645 tys. zł.”.</p>	<p>Zadania wynikające z ustawy KSC obejmują między innymi identyfikację, w drodze decyzji administracyjnej, podmiotów pod kątem uznania ich za OUK, prowadzenie postępowań administracyjnych, a także kontroli wyznaczonych OUK pod kątem przestrzegania przepisów. Proponowane zmiany rozwiązują problem braku uczestnictwa ministra właściwego do spraw energii w pracach Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanego dalej „Kolegium”, (art. 66 ustawy KSC), którego działalność ma bezpośredni wpływ na wiele innych aspektów funkcjonowania państwa.</p> <p>Ustawa KSC jest implementacją dyrektywy</p>

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695, 875, 1065, 1068, 1086, 1106 i 1262.

		<p>Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 194 z 19.7.2016, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2016/1148/UE”. Ponadto, wpisuje się w cel 5 Krajowych Ram Polityki Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2017-2022 – Osiągnięcie zdolności do skoordynowanych w skali kraju działań służących zapobieganiu, wykrywaniu, zwalczaniu oraz minimalizacji skutków incydentów naruszających bezpieczeństwo systemów informacyjnych istotnych dla funkcjonowania państwa. Ustawa wprowadzając między innymi pojęcie OUK, określa obowiązki tych podmiotów, a także wprowadza szereg rozwiązań mających zapewnić cyberbezpieczeństwo najbardziej kluczowych sektorów polskiej gospodarki. Niebudzącym wątpliwości jest fakt, iż najbardziej krytycznym dla sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania, a także stabilnego rozwoju każdego państwa jest sektor energetyczny.</p> <p>W projektowanej ustawie zapropozowano włączenie ministra</p>
--	--	---

		<p>właściwego do spraw energii do składu Kolegium, czego efektem będzie powstanie możliwości wyrażania opinii w kontekście kierunków i planów działania na rzecz przeciwdziałania zagrożeniom cyberbezpieczeństwa, opiniowania w sprawach rekomendacji dotyczących stosowania urządzeń informatycznych lub oprogramowania, a także określanie stanowiska ministra właściwego do spraw energii w innych sprawach określonych w art. 65 ustawy KSC. Przełoży się to na uwzględnianie w wielu aspektach dotyczących cyberbezpieczeństwa, potrzeb, opinii, sektora energetycznego, który z racji wyżej wskazanej odmienności nie zawsze może dostosować się do rozwiązań pasujących w innych sektorach. Liczne cele operacyjne zmierzające do realizacji głównego zamierzenia ustawy KSC są skupione na m.in. zapewnieniu cyberbezpieczeństwa zewnętrznego podmiotów z sektora energii. Zespół do spraw Cyberbezpieczeństwa działający w imieniu ministra właściwego do spraw energii zobowiązany jest do m.in. opracowania minimalnych wymagań bezpieczeństwa dla świadczenia usług kluczowych przez OUK, opracowania rekomendacji sektorowych w zakresie</p>
--	--	--

		<p>cyberbezpieczeństwa dla OUK, do aktywnego uczestnictwa w działaniach dotyczących certyfikacji cyberbezpieczeństwa, wypracowania wytycznych rekomendacji w zakresie wdrażania nowych technologii, np. system rejestrów rozproszonych (<i>Blockchain</i>), sztucznej inteligencji (<i>Artificial Intelligence</i>), uczenia maszynowego (<i>Machine Learning</i>).</p> <p>Proponowane zmiany ustawy KSC mają zniwelować problem niedoboru specjalistów zajmujących się cyberbezpieczeństwem w imieniu Ministra właściwego do spraw energii, wynikającego przede wszystkim z oferowanych wynagrodzeń, które są nieadekwatne i nieproporcjonalne do realiów panujących w sektorze prywatnym oraz do wymaganej wiedzy i umiejętności. Zostanie także rozwiązany problem niskiego wynagrodzenia dla obecnych członków zespołu zajmującego się cyberbezpieczeństwem, co ma zapobiec wystąpieniu problemu dużej fluktuacji kadr i odpływem specjalistów do sektora prywatnego.</p>
--	--	---

